

Scris de Antonia Luiza Zavalic

Sâmbătă, 22 Februarie 2014 23:30 - Ultima actualizare Duminică, 23 Februarie 2014 00:14

„Mă izolez în cântec și așa reușesc să mă regăsesc. Funcționează. E ca o călătorie în timp într-o lume mai bună, mai frumoasă, mai adevărată...” Grigore Leșe

Dacă ar fi să descriu într-un singur cuvânt evenimentul lansării de carte al Maestrului Grigore Leșe aș alege: muzică (pentru că acest cuvânt a fost anume creat să spună multe); fiindcă muzica sapă și astupă totodată, fiindcă ea trece ca razele de lumină în cele mai întunecoase cotolane ale sufletului, devenind o oglindă veritabilă, în care te poți privi neîncetat până te cunoști, până știi cine ești. Acesta a fost mesajul pe care l-am receptat astăzi. Și pentru că muzica autentică românească este adepta unei singure inimi, cea a iubirii, a zbaterii care vine în lume să-și facă auzite bătăile, s-au adunat la Sala Radio Sighet foarte mulți doritori care au venit s-o asculte.

A fost o întâlnire memorabilă cu două personalități de renume internațional a căror talent a străbătut lumea: Grigore Leșe și Gheorghe Zamfir. Au vorbit despre muzică și despre viață și mai ales despre cum aceste dimensiuni nu pot fi separate, întrucât viața are o sonoritate a ei, de la momentul nașterii până la momentul morții; artistul fiind prin excelență omul preocupat să asculte și să redea lumii timpul pierdut, esența și rugăciunea, fiindcă pentru românul de odinioară muzica se împletea cu însăși viața și avea valoare sacră. Atunci când el cânta, o făcea din toată ființa, de aceea nu putea să vorbească decât despre adevăr, un adevăr al său, care este de fapt al nostru, al tuturor.

Nu cred că există un român care să nu-l fi ascultat măcar o dată pe rapsodul Grigore Leșe și mai cred că toți aceia care au avut ocazia să-l audă, au recunoscut pulsul cântecului ca și cum ar fi fost al lor.

Grigore Leșe, sau Grigore a lui Ion Oprea, cum îi spun țărani din Stoiceni (Lăpuș), mărturisește că e mândru să fie absolventul unui institut de folclor care se cheamă Țara Lăpușului. Grigore Leșe este înainte de toate prin ceea ce face, un redutabil luptător pentru păstrarea autenticității în folclor și împotriva contrafacerilor de orice fel: „De-a lungul anilor am căutat să interpretez cântecele care se găseau în sufletul oamenilor [...]”.

Scris de Antonia Luiza Zavalic

Sâmbătă, 22 Februarie 2014 23:30 - Ultima actualizare Duminică, 23 Februarie 2014 00:14

Interpret al unor hori unice cu rezonanțe ancestrale, Grigore Leșe este și un desăvârșit cunoscător al instrumentelor tradiționale cum ar fi fluierul, cavalul, tilinca, toaca. Grigore Leșe crează o imagine vie a dorului, a dealurilor, a vieții țărânului anonim de odinioară; de aceea cântecul lui rezistă și poate fi pus alături de oricare din marile creații și capodopere ale lumii fiindcă este o mărturie a unui popor binecuvântat de Dumnezeu.

În cadrul acestui eveniment, am înțeles condiția identității, a cunoașterii de sine, rostită în câteva cuvinte de către Maestrul Grigore Leșe: “Ca să mă pot aduna, a trebuit întâi să mă risipesc. Acum știu cine sunt- pentru mine sunt importante valorile, trecutul”. O adevărată filosofie despre viața și rostul ei, concentrată în câteva rânduri, care ne arată că singura destinație a omului, este el însuși (cum spunea Novalis, poetul și prozatorul de origine germană: „Spre ce ne îndreptăm? Mereu spre casă”)

AUTOR: Antonia Luiza Zavalic

22 februarie 2014

www.sighet-online.ro

Fotografie realizată de
[Nicolae Anton Nistor](#)